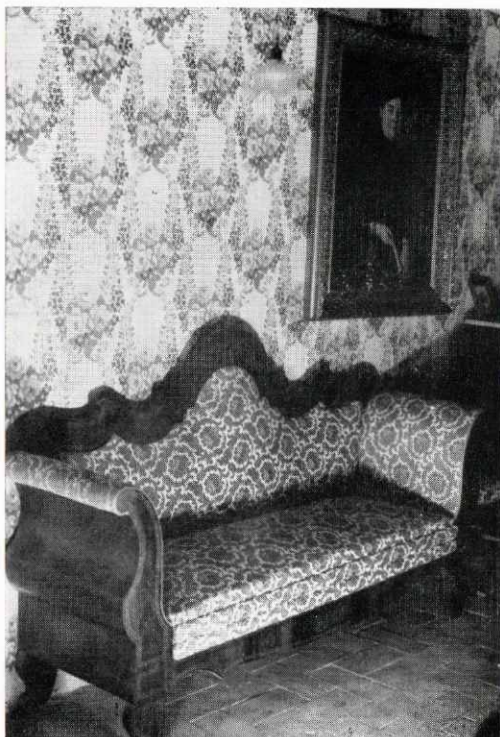

Un bell racó interior.

El sofà i el retrat

lona per afers oficials esperava que també hi anés el Secretari, en Ramon Roura. Els dos baixaven, cadascú pagant de la seva butxaca, que el poble no els pogués retreure res...

Morí a Barcelona, d'accident, el 1951. L'esposa, molt abans, en 1935.

Les germanes estengueren el nom. Marieta a Can Valenti de Palau, Tere-seta a Can Donat, Roseta a Can Camp de Riells, Sileta a Can Barbany, Pepa a Can Vilardebò de Lliçà d'Avall.

Som ja als actuals, en Joan i Na Joaquina Puigdomènech Mas, de L'Ametlla. No manca la memòria i parlen de les ties i oncles, especialment de Can Barbany, diu el mimat de l'oncle. Allà hi vegé les primeres vaques i tartanes, que influïrien en el curs dels seus negocis.

Recorda i recorda. De petit, pel que es veu, era molt bon minyò, com la majoria dels seus companys. L'escola era molt esverada, fins que no hi arribà un mestre, el Sr. Tramosa, que amb llenya i ciència conseguí força ordre i profit. A en Joan el portaren als «Hermanos» de La Garriga. Cada dia, a peu, company amb en Joanet dels autos. Eren vuit kilòmetres i mig. Es portaven el dinar, li sobrava temps per fer una mica de jardiner a una casa coneguda, anava a comprar una costella, la millor, vint cèntims...